

★ ΤΙ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ ★

Η ΟΜΙΛΟΥΜΕΝΗ

... Ο κ. Μενάρδος άπαντᾷ ὡς ἑξῆς :

— Τὴν γλῶσσαν ποὺ λέτε σεῖς Δημοτικὴν, ἐγὼ τὴν λέγω Ὀμιλουμένην. Εἶναι πράγματι ἡ ζωντανὴ γλῶσσα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, τὸ ὄργανον τῆς προφορικῆς συνεννοήσεως, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ γίνῃ καὶ ὄργανον τῆς γραπτῆς μας ἐπικοινωνίας. Ἡ Ὀμιλουμένη γλῶσσα, ἀπληλαγμένη ἰδιωματισμῶν, ἀποκρυσταλλουμένη εἰς τοὺς ἐπικρατεστέρους τύπους, θὰ καταστῇ βαθμηδὸν ὁμογενεῆς, ὁργανισμῶς παλλόμενος ἀπὸ ζωῆν, ἄξιος νὰ ζήσῃ, διότι ἔχει ἄφθονα τὰ στοιχεῖα τῆς ζωῆς.

— Διὰ τὴν λεγομένην Καθαρεύουσαν τί φρονεῖτε ;

— Εἶναι συνέχεια τῆς λογίας παραδόσεως. Ἄλλ' ἢ σύνταξις τῆς ἰδίως εἶναι τεχνητή. Πολλοὶ τῶν τύπων τῆς εἶναι νεκροὶ σήμερον, διότι ἀνήκουν εἰς τὴν Ἀρχαίαν Γλῶσσαν. Π. χ. λέξεις ὡς χεῖρ, ποὺς, οὖς, δὲν ἀνήκουν εἰς τὴν σημερινὴν ὁμιλίαν. Ὁ κόσμος λέγει τοὺς μεταγενεστέρους τύπους χέρι, πόδι, αὐτί, καὶ οὐδεὶς ἐπιστημονικὸς λόγος ὑπάρχει ἵνα μὴ τῶν γράφῃ καὶ αὐτά. Ἐν τούτοις εἰς ἓν ἐπιστημονικὸν σύγγραμμα, π. χ. εἰς ἓν Ἰατρικόν, δύναται νὰ γίνῃ χρῆσις τῶν ἀρχαίων τύπων χεῖρ, ποὺς κτλ. Πῶς μπορῶ νὰ εἶπω θροῖξ, πλάξ, διῶρουξ κλπ. ἀφοῦ ἔχομεν τὰς λέξεις τρίχα, πλάκα, κανάλι; Καὶ διατὶ νὰ μὴ γράψω καὶ τὰς λέξεις αὐτάς, ἀφοῦ ἔτσι λέγονται σημερῶν;

— Διὰ τὴν πολυτυπίαν τῆς Δημοτικῆς τί φρονεῖτε;

— Ἡ πολυτυπία δὲν μᾶς ἐμποδίζει. Φθάνει νὰ ἐλέγουμεν τὸν κάλλτερον τύπον.

— Ποῖον θεωρεῖτε κάλλτερον;

— Τὸν ἐν τῇ ὁμιλίᾳ σωζόμενον ἀρχαιότερον. Π. χ. ἔχομεν τοὺς τύπους ἐλέγετῃν, ἐλέγονταν, λεγόντανε, λεγότανε κλπ. Μοῦ ἀρέσει ὁ πρῶτος.

Καὶ διὰ νὰ ἐξακριβώσω τὴν γλωσσικὴν πίστιν τοῦ κ. Σίμου Μενάρδου ἐρωτῶ :

— Ὡστε ἡ Δημοτικὴ θὰ ἐπικρατήσῃ ;

— Καὶ θὰ ἐμπειδωθῇ, διὰν γράφουν πολὺ δυνατὰ ἔργα εἰς τὸν περὶ λόγον. Ἐνας δυνατὸς πεζογράφος, ἓνας μυθιστοριογράφος π. χ., διαβαζόμενος ἀπὸ ὅλας τὰς τάξεις τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, θὰ λύσῃ τὸ ζήτημα. Ἄλλ' ἐπαναλαμβάνω ὅτι τὸ ἔργον του πρέπει νὰ μῆτ' ὀσὲν κάθε Ἑλληνικὸν σπῆτι, νὰ γείνη ὁ ἐρημνευτῆς τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς εἰς τὰς ποικίλας τῆς ἐκδηλώσεις. Εἰς τὰς διαφόρους Ἑλληνικὰς χώρας ὑπάρχει μεστή, ἔντονος ἡ ζωὴ, τὰ ἦθη μας καὶ τὰ ἔθιμά μας, αἱ προσπάθειά μας καὶ αἱ ἐπιτυχίαι μας. Ὑπάρχει ἄφθονον τὸ ὕλικόν.

— Ἐνα πλῆρσιον μεταλλεῖον, ποὺ περιμένει τὸν ἄξιον ἐργάτην του. Αὐτὸς θὰ φέρῃ τὸν χρυσὸν εἰς τὸ φῶς τῆς ἡμέρας.

— Καὶ τὸ ἔργον του θ' ἀγαπηθῇ καὶ θὰ ζήσῃ. Μαζὶ μὲ αὐτὸ καὶ ἡ ἀληθινὴ γλῶσσα, ἡ Ὀμιλουμένη.

— Ἀμήν, κ. Μενάρδε.

(« Ἀθήναι »)

ΛΑΧΕΙΟΝ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ

Ἡ Δευτέρα κλήρωσις τοῦ Λαχείου τοῦ Ἐθνικοῦ στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων θὰ γίνῃ ἀνυπερθέτως τὴν Κυριακὴν 28 Ἀπριλίου 1919 (11 Μαΐου 1919).

Σύνολον κερδῶν δραχμαὶ 200,000
Μέγα κέρδος δραχμαὶ 80,000

ΚΑΡΤΑ
ΣΙΓΑΡΕΤΑ ΜΕΞΗ

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ:

ΟΙ ΓΥΡΙΣΜΟΙ

ΣΥΛΛΟΓΗ ΠΟΙΗΜΑΤΩΝ

ΤΟΥ ΡΩΜΟΥ ΦΙΛΛΥΡΑ

Πωλοῦνται εἰς ὅλα τὰ βιβλιοπωλεῖα.

Δραχ. 3.

ΠΙΝΕΤΕ

ΜΑΥΡΟΔΑΦΝΗΝ 1901 ΤΟΥ

Εἶναι ζήτημα ὑγείας.

Ο "ΝΟΥΜΑΣ" ΣΤΗ ΣΜΥΡΝΗ

Ο κ. ΓΕΩΡΓ. Κ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ (Συνουκία Ἁγίου Γεωργίου ἢ Ντιμπέρ Σοκάκ ἀριθ' 16) εἶχε τὴν καλοσύνη νὰ δεχτῆ τὴν ἀντιπροσωπεῖα τοῦ «Νουμά» στὴ Σμύρνη καὶ στὴν Ἀνατολή. Ὅποιος θέλει λοιπὸν νὰ γράφῃ συντρομητῆς, νὰ πληρώσῃ συντρομὴ ἢ νὰ δημοσιέψῃ ἀγγελία στὸ «Νουμά», ἄς συνεννοηθῇ μαζί του.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ οἱ συνδρομητῆς τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ νὰ μᾶς στείλουν τὴ συνδρομὴν τοὺς μὲ ταχυδρομικὴ ἢ τραπεζιτικὴ ἐπιταγὴ καὶ μὲ διεύθυνση: «Ἐκδοτικὴ Ἐταιρεία «Τύπος», ὁδὸς Σοφοκλέους-Ἀριστείδη.

Ἡ διαχείριση τοῦ «Νουμά»

ΚΑΘΕ ΚΥΡΙΑΚΗ:

“Ο ΕΡΓΑΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝ,”

ΤΟ ΜΟΝΟ ΑΓΝΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΦΥΛΛΟ